

Koroški deželni zbor. 4. okt. je sklenil zbor davek na avtomobile; obdaženi so po temu sklepu vsi avtomobili, razven tistih, ki se za delo rabi. — 7. okt. se je poročalo o deželnem fondu, ki ima potrebščino v znesku 4.782.000 K. Za pokritje se je predlagalo 60% doklade na hišno-cinžni davek v Celovcu; 65% doklado na vse direktne davke itd.

Proti vtihotapljenju srbske živine se je pričelo močno gibanje. Kakor znano, je arbaka meja za uvoz živine zaprta, kar je posebno zato važno, ker je srbska živina okužena. Srbi pa vtihotapijo živino večinoma čez Bozno in jo spravijo na avstrijski trg. Proti tej lumpariji je vložil vodja avstrijskih agrarcev Hohenblum ostri protest. Razne kmetijske organizacije so se pridružile temu protestu.

Potrebščine avstrijskih dežel v letu 1865 in v letu 1902. Po uradnih številkah objavlja „Dorfbote“ sledečo statistiko, ki kaže jasno, kako velikanski naraščajo potrebščine v posameznih avstrijskih deželah:

Dežela	Potrebščine l. 1865.	Potrebščine l. 1902.
Nižje Avstrijska	3.174.166 K	39.016.797 K
Zgornje „	1.693.490	7.840.243
Salcburška	144.210	1.960.341
Tirolska	478.076	3.780.227
Predarlška	28.740	426.400
Štajerska	2.192.416	22.855.115
Koroška	456.618	4.638.865
Kranjska	345.794	3.924.119
Goriška	190.796	946.677
Istrija	122.484	1.440.716
Dalmacija	596.054	1.464.303
Česka	10.181.520	51.415.904
Moravska	2.166.386	21.109.949
Šlezija	332.648	5.354.127
Galicija	1.525.100	27.123.333
Bukovina	82.716	3.667.243

Skupno . 23.711.204 K 179.063.364 K

V 37 letih so se torej potrebščine od čez 23 na čez 197 milijone zvišale, z drugimi besedami postale so 8 krat večje...

10. oktober na Ogrskem. Odkar imamo v Avstriji splošno in enako volilno pravico, jo hoče socialistično delavstvo tudi na Ogrskem doseči. Košutova stranka pa ve dobro, da se zamore vzdržati na površju edino potom nasilja. Zato je ta stranka nasprotnica vpeljave volilne pravice. Ali politični razvoj zahteva tako volilno pravico. Delavci so vsled tega sklenili, da bodo vprizorili po celi Ogrski dne 10. oktobra splošni štrajk. Obenem se hočejo zbrati v velikanskem številu pred parlamentom. Prišlo bode gotovo do hudih spopadov, kajti madžaronska policija je surova, delavci pa so razburjeni.

Krvava Rusija. Največji dnh na Ruskem, pisatelj Lev Tolstoj je izdal knjigo, v kateri biča z brezobzirnostjo krvavo divjanje ruske vlade in zagovarja krščansko načelo „Ne ubijaj!“ — Čudno zvenijo te besede, ako se pomisli potoke krvi, ki tečejo po deželi carja-batjuške! Le v 3. mesecu po razpustu 2. dume so obsojili poljska sodišča 107 oseb na smrt in jih tudi 62 usmrtila. V treh mesecih po razpustu dume se je obsojilo 368 oseb na smrt. V Odjesi so dojenčke na materinih prsih umorili, v židovskih bolnišnicah so na smrt bolane mučili. Vlada pa gleda mirno to divjanje... Ne ubijaj! Car-batjuška je poglavar ruske cerkve in bi se moral

tisti je ne klepetat, no tisti mi bo gvišno plačo, zjutra grem po penze.“ — „Si že dobro napravilo“, rečejo gospod. Drugi den zaran je so Mihal h kapeli. Kak je on ta prišlo, bio je se sv. Janez v kapeli, krave pa ne več. „Saj pa si ne pojo al pa drgoč odo“, zadere se Mihal; „ki pa maš penze?“ Svetnik stoji tiho no namiri, samo z roko miga, da naj bi Mihal odišo. Mihal je čemerem grato no se je zadir: „Penze daj najnog sem, če pa ne, pa ti bom že pokazal! Kaj boš zno kak se krava kupi! Ti se si lagoši kak ovi klepetati.“ — Ker je sv. Janez na miri osto, ne steo penz dati, mo je Mihal takso klapovščino do, da je sv. Janez dol v grabo obo. „Jaz bom ti že pokazal reda, vrag po takih kupcih!“ No glej, na odri pod nogami sv. Janeza je ležala briftošnja, puna zlata no srebra. To so si brčas tati shranili. „Zakaj pa si ne hitro povedo, da so tu penze? Ne bi ti klapovščino dobilo!“ Mihal je sv. Janeza nazaj postavil no je, so domu. Gospod se bili jako veseli, do so penze z intereso vred dobili; še bol je bil Mihal veseli, kak je zapazilo, da se mu je tristo rajnskof prek ostalo. Zaj se je Mihal z novega dobro krmio.

(Naprej prihodnjije).

v prvi vrsti te besede držati. Ne ubijaj! Car-batjuška pa je tudi navdušeni pristaš mirovnik konferenc. Doma pa morijo njegovi krvniki...

Dopisi.

Sv. Jakob v Slov. Gor. Rabuzek. Ljubi naš palček Rabuzek ima dobro srce. Kadar nam je dolgčas, pa nam pošlje gotovo popravek, s katerim se tedne dolgo zabavamo. Danes imamo celo dva taka zabavna popravka. Vkljub temu, da nista postavno sestavljena, ju objavimo. Prvi se glasi tako-le: V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaš dopis od Sv. Jakoba v Slov. gor. v štev. 38. Vašega lista z dne 22. sept. t. l.: 1. Ni res, da „vedno jaga“ po župniji kakor lovski pes in se potepa po kočah, res pa je, da grem iz kaplanije le na sprehod v svrhu zdravlja ali pa, če me kliče dolžnost kot dušnega pastirja med farane; 2. Ni res, da „po noči se pa vlačim po faroškem hlevu“, res pa je, da še nikoli nisem prenočeval v kakem hlevu; 3. Ni res, da ima od višje oblasti „policaštund“, res pa je, da uživam od višje oblasti popolno osebno prostost, priti domov, kadar hočem in morem, ne pa baš od gotovi uri. — J. Rabusa, kaplan Sv. Jakob v Slov. gor. 2/X. 1907. Kakor vidijo naši čitatelji, pravi ljubeznivi Rabuzek, da vse „ni res“. Mi seveda pravimo, da je vse res. Farani pa naj sodijo, kdo ima prav! — Drugi še bolj zabavni popravek Rabuzeka se glasi tako-le: V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Naš dopis od Sv. Jakoba „Slov. gor.“ v štev. 39. Vašega lista z dne 29. septembra 1907: 1. Ni res, da „naš kaplan Rabuzek še vedno „jaga“ po župniji, seveda umazan“, kakor bi nosil behole“, res pa je, da hodi kaplan Rabusa pošteno in snažno oblečen po župniji; 2. Ni res, „da zahajaja pogosto k čevljarju Kapinovem Hanzeju, kateremu pomaga brčkone kopita nabijati in drete voščiti“, res pa je, da gre k čevljarju, da mu čevlje pomeri. Spoštovaje J. Rabusa, kaplan Sv. Jakob v Slov. gor. 2/X. 1907. — Res, fešt popravek je to! Najbolj zanima nas pa to, da „pomeri“ Rabuzek Kapinovem Hanzeju čevlje. Tako stoji v popravku. Rabuzek piše: — res pa je, da gre (Rabusa) k čevljarju, da mu čevlje pomeri.“ Zdej pa res ne vemo, kdo je večji „šoštar“, ali Rabuzek ali Hanza?! Doslej smo mislili, da Rabuzek samo kopita nabija, zdaj pa vidimo, da tudi čevlje meri. To nam je sam izdal! O ti ljubeznivi, čedni, snažno oblečeni Rabuzek, prav je, da nimaš „policaštund“, kajti kdo bi potem čevlje meril...

Iz Loke pri Zidanem mostu. Danes je kaj lepa nedelja pri nas, dragi Štajerci, prvič za to ko se naši gospod župnik Miloš goduje, drugič pa se je tudi „naša“ posojilnica otvorila in začela poslovati. Prav lepo bi to bilo v resnici, če bi že ravno pred enim mesecem kmečka hranilnica te obrti ne pričela. Iz te ustanovitve našega fajmoštra je razvidno, koliko krščanske ljubezni poseduje. Vidi se pa tudi, da je prijatelj prepira in nemira. Skozi tako ravnanje je pa tudi mož v resnici splošno od vseh sovražnih, kajti na prstih ene roke se dajo že vsi njegovi pristaši iz Loke prešteti. Dragi Miloš, ali si pozabil besede našega odrešenika, s katerimi pravi: „Ne iščite si zakladov, ktere mol in rja lahko konča!“? Glej, glej, Miloš, ali bi ne bilo pametnejše, da bi Ti „Marijino družbo“ bolj v redu imel, kakor pa da se s posojilnicami pečas? Morebiti še ne veš, toraj naj Ti mi povemo: letos si izgubil pet „Marijinih hčera“ v naši fari, ena že ziblje, dve že močno jezno gledati in dve so na sumu; vse te so pa od tam doma, ko se je za minulo državno-zborsko volitev najbolj agitiralo in tam, kjer so še danes vsi ljudje „otroci teme“. Miloš, še nekaj drugega: Zakaj pa nimaš Tvojih pristašev bolj na uzi? Glej, tisti Tvoj zagrizenc si je izredil hčerko, ktera je pred enim letom učiteljica postala; ta je tudi zdaj v počitnicah domu prirajžala; ker si je pa najbrže mislila, da še v krščanskih resnicah ni dosti poudčena, pripeljala je tudi mladega župnika iz Kranjskega seboj, kateri jo je cela dva tedna pridno po noči in po dnevi poudčeval in slednjič izjavil, da si sleče talar in odide z njo v daljni

svet... Vso to dejstvo je naznanil tisti doktor, ki vsako nedeljo v cerkvi rožni venec moli. Opomniti je tudi o prejšnjemu kaplanu Miklanžu, ki je bil sicer naš prijatelj od prvega konca; vendar se je zvedelo da ga je njegova sorodnica večkrat obiskati prišla in se enkrat pred večimi izrazila: Miklanž, Miklanž! Kolikokrat sem Ti dobra bila, zdaj mi pa hrbet obračša! Ta sorodnica je takrat sedem vlakov zamudila; valed tega je še enkrat v Loki spala. Miloš, skriži ta te, kateri so pod Tvojo streho v resnici Tebi izročeni! Svetujemo pa tudi, da pusti našega „Štajerca“ v miru, da bi Ti se ne dalo očitati, da „Štajerc“ zavoljo pravice preganjanje trpi po besedah našega Odrešenika.

Sv. Barbara v Halozah. Ko se je vršila dne 22. septembra 1907. pri nas volitev za cerkvene ključarje, je nagovoril g. župnik zbrane volilce in priporočil, kateri možje naj bi se volili. On je imel na listeku zapisane od g. dekana kandidate, katere on tudi priporoča, in pri tem se je izrazil, da so njemu g. dekan pred 6. meseci že poslali zapisane ko še njega tukaj ni bilo. Tedaj je izrekel besede Josef Korenjak, posestnik v Medribniku: Zakaj pa nas tedaj k volitvi kličete, ako ima g. dekan pravico, ključarje nastavlja? Vršila se je potem volitev za cerkev sv. Barbaro in ker ni imel nobeden kandidatov nadpolovično večino glasov, se je vršila ožja volitev. Potem se je vršila volitev za podružnico sv. Elizabete, in je dobil od 43. oddanih glasov, Jakob Kelc, obč. pred. sv. Elizabete. 28 glasov; ali ker ni bil na listeku g. dekana zapisan, je bil izvržen na priporočilo g. župnika, in se je vršila ožja volitev. Pri tem je eden volilcev izrazil besedo, da je to „švindl“; takoj je rekel g. župnik, da je on sedaj kot uradnik, in nihče nima pravice njega žaliti. (Opomba: ali on pa sme farane žaliti?) Potem se je vršila volitev za podružnico sv. Ano; tedaj je dobil od 47. oddanih glasov, poprejšnji crk. ključar, Vid ali Veit Kokolj, posestnik v Dolanah, 41. glasov, in pri tem se ni oziralo na večino volilcev, temveč na 6. podprepnikov ki so 3. kandidati imeli komaj 6. glasov. Tedaj pa naj rečejo farji, da to ni švindl. V nedeljo dne 29./IX. je bil župnik toliko prijazen, da se je ras kanceljna še radi obleke opravičeval, in ni omenil, koliko plašev in latern je oddal; rekel je da še ima 14. dni nahod, in ga ni dobil od „Štajerca“, ker mu nič ne škodi na duši; tudi je izrazil da bode proti vsakemu sodnjako postopal, kateri se bode predznil njegove slabosti razkrinkovati. Prašamo te volilci, ali je to lepo, da je tvoja kuharica ves čas volite na kuhinjskem pragu stala, in se smejala, ko je videla da se je vse vršilo po tvojem načinu? Glej da si ne boš razbil glave ob odločnosti naprednih volilcev, saj si že bil pozabil od razburjenosti ko si bil prišel na kanceljo, kaj bodeš govoril, ko si dejal, da je je bil sv. Pavel evangelist? Pavel ni bil nikdar evangelist, temveč apostol. Prašamo c. k. okrajno glavarstvo, in milostivega knezoškofa, ali ima g. župnik pravico volitev tako zavijati, in zlorabiti volilno tajnost? Postava in cerkveni poslovnik kaže, da se mora vršiti volitev crk. ključarjev na željo faranov, in se ima ozirati pri tem na bližnjo cerkev!

Dobje pri Planini. Hočemo si še pogledati župnika Vurkelca in njegovo najnovejšo kozlarijo — posojilnico. Vurkelc in drugi duhovniki, so vedno govorili in celo s prižnice ljudi odvrčali od posojilnice, ki se je pred letom ustanovila. Rekli so, da je nepotrebna in za ljudstvo nevarna. Sedaj pa ustanovlja še eno; župnik je torej lagal, ko je govoril proti posojilnici, ali pa dela nekaj, kar je čisto nepotrebno: farška posojilnica je popolnoma nepotrebna, to je župnik torej sam priznal. Če se nekateri ljudje stramujejo priti k nam po posojilo, za to mi nič ne moremo. Ali za teh par ljudi napravljati novo posojilnico, to je bedarija; saj je še drugod denarja zadosti za take, ki imajo kredit. — Farška posojilnica je pa tudi velika nevarnost za ljudstvo. Vsaka nepotrebna reč je sumljiva. Posojilnica v Dobjem mieli dajati tudi posojila Kalobčanom in celo št. Ruperčanom. Št. Ruperčani že tako imajo svojo posojilnico, ki je vedna vsega zaupanja. Kalobčani pa so sami zadosti pametni, da si bodo napravili svojo, če jo bodo potrebovali. Seveda župniku Kostanjovcu je ne zaupajo, ker dobro vejo, da je pri konzumu pomagal; konzumi pa

vsi pokrali in ljudi v nesrečo potegnili. In kdaj iz treh far se premalo poznajo, da bi se moglo na poroka kaj dati. Pameten človek ne bo hotel iti k farški posojilnici po posojilo, ker bodo to naenkrat vedeli v treh farah; pa bo šel tje, kjer ga bo na tistem dobil. Pa kdaj rekel, da je farška posojilnica zato dobra, ker so duhovniki zvrstni. Mi pa pravimo, da je samo zato slaba. Več ko je črnih oblakov, prej je bati toče. Ali veste ljudje, da so ravno duhovniki s svojimi zadrugami spravili največ ljudi v nesrečo? V Laškem je kaplan Gorišek škodoval ljudstvo za 63 tisoč kron; kje pa so sicer v Rečici, v Vitanju, v Leskovcu itd. duhovniška zavarovalnica „Union katolika“ je zela celo papežev žegen, pa je vseeno prodala. In če pride kaka zadruga, pri kateri je duhovnik, na nič, tedaj duhovnika hitro preda, da mu ni treba nič plačati; plačati morajo le zapeljani kmetje. Torej varujte se! — Vurkelc tudi pravi, da bo njegova posojilnica slovenska, ker druga je nemška. Vsi pa vedo, da je prva posojilnica čisto slovenska. Laž ima kratke noge. Farška posojilnica ne bo spadala kranjski zvezi in čisti dobiček bo šel ves na Kranjsko in tam ga bodo porabili za agitiranje. Tako bodo imeli korist od farške posojilnice Kranjci, ne pa domači ljudje. — V kakšen namen pa se ustanavlja nova posojilnica? Vurkelc hoče ljudi za se pridobiti, da pri volitvah lažje mešal. Z novo posojilnico pa spravlja v nesrečo ljudi, ki so pri prejšnji posojilnici. Župnik Vurkelc hoče tedaj svojim lastnim faranom škodo, on je očiten sovražnik svojih lastnih faranov. Ali je to lepo, je to kršnako delo za duhovnika?! Koliko pa bo našlo iz tega še kletve in sovraštva! Pa ne samo župnik, ampak tudi tisti ljudje, ki mu pomagajo ustanavljati farško posojilnico kažejo tem, da želijo svojim sosedom škodo. Kdor je prej pošten, preklel bo farško posojilnico in ji hitet obrnil. Ne zaupajte tistim, ki zmiraj kričijo: dajte, dajte! ker mačeka še ni noben pameten človek postavil špehu za varha.

Napredni Dobjani.

Vojnik. Ker „Narodni List“ moj popravek izjavo od 19. sept., št. 42, ne sprejme, sem prišel se v drugih časnikih oglasiti, zato prošim, blagovolite g. urednik, to-le sprejeti: Ker nekateri zaradi izjave tukaj mislijo in govorijo, da sem jaz g. dr. Žižeka „osebno“ hudo napadel, kar se tudi podrugod mogoče tako umeva, to ni niti za Žižeka niti za me častno, zato pojasnim, da sem mu le pri pošiljavi denarja za „dopisnice“ očitno nekaj besed o zdravljenju svoje bolane žene ter o prevelikem računu omenil, to je vse. Da sem še njegovemu očetu izrekel blagi spomin, ter njegovemu tovarišu, g. dr. Bleschniku, želel srečo in blagoslov, ker mi je leno ozdravil, a polovico manj računil, nego dr. Žižek, to se pri sodnji ni za razžaljenje smatralo, četudi sem zato tudi bil tožen. Ker jaz nisem hotel stroškov 25 in 5 kron na se vzeti, temveč sem le obravnavo zahteval, je začel Žižek zagovornik, dr. Božič, stem barantati, da mi je recene stroške vedno znižaval, da bi me šlo. A jaz pa nisem hotel niti vin. plačati, zato je bil Žižek, takoj pripravljen, vse stroške mi poravnati. Dr. Božič je celo djal, da bo Žižeku vse brezplačno storil? Mogoče, a od mene pa, ako bi bil kazniv, bi najmanj 25 kron strogo zahteval. Tako se dela z učitelji. Kakor mi pa ni bilo treba plačati, ravno tako tudi k „izjavi“ dovoliti, vsaj g. sodnik me k temu najmanj ne silil, temveč samo vprašal, če hočem to storiti. Le zagovorniku in tožitelju se je s sladkimi in umetnimi besedami posrečilo, me zato pridobiti. To je namreč „domeček“ k temu, da je dr. Žižek mojo ženo nasprotno vračil, mi v cellem 50 kron škodoval, ker on nobene tožbe tudi najmalenkostnejše brez „dohtarja advokata“ ne stori. Na dopisnici pa to malenkost tudi nihče drugi ni mogel brati, kakor more biti edino na eni in sicer domači pošti vojniški, kjer pa se „poštna tajnost“ popolnoma varuje. Zato je tudi nepotrebno, to po svetu napačno razglašati, kar poprej nihče o tem ni vedel. Sedaj pa naj dragi bralci sami sodijo, kedo je na boljšem in zmagi, ali tisti ki je od vseh stroškov oproščen, ali tisti ki ima vse to poravnati? Ako se bili stroški meni naložili, tedaj bi te šte-

vilke debele stale v izjavi, a ker jih tožitelj sam poplača, so pa izpuščene!

* * *

Hambur na Nemškem. Pozdrav iz Hamburga za vse moje in „Štajerce“ prijatelje! Prekoristni naš „Štajerc“, tudi jaz prosim za prostorček. Jaz čitam veliko nemških časnikov, pa „Štajerc“ se mi najbolj dopade in imam veliko veselje do njega. Čital sem, da se nekateri ljudje bojijo „Štajerca“ brati, ker opira stvari nganjati, katere se mora v javnosti ozi- gosati? V šoli so mi duhovniki verouk učili, pa sami niso imeli vere. V tuji deželi zdaj čitamo in vidimo, kakšni so nekateri farji. Zato, dragi prijatelji, naročajte si in delujte za „Štajerca“. Jaz ostanem temu listu prijatelj, dokler me oči ne zapustijo. Zato — hoch unser „Štajerc“!

Prijatelj „Štajerca“ v nemški deželi J. S.

Pol. Dragi Štajerc! Čital sem v eni zadnji številki članek „Štajerc v zavitu“, in je tudi mene močno raztogotilo, da se tisti ljubljanski listi toliko razburjajo nad teboj. Čeprav jaz z eno ali z drugo stranko prav nič ne držim, kermi ta ali pa ona prav nič ne da, pa vendar dragi „Štajerc“ tebe ljubim, ker govoriš in ljubiš resnico. — Tvoje dopise prečitam ne samo enkrat, temveč dvakrat ali pa tudi trikrat, ker me prav zanimajo. In tiste ljubljanske prazne dopise še ne pogledam ne, — ker je škoda za zamudo, da bi čital takšne besede. Naj jih čitajo tisti, kateri še kaj drugega niso čitali. Zatorej, dragi „Štajerc“ slava tebi ki prihajaš med naše ljudstvo, in še bolj slava tistim, kateri tvoj list čitajo! Jaz vstanem tvoj naročnik in bom tudi razširil tvoj list med mojimi prijatelji in znanci, zato ker ljubiš resnico. Tvoj naročnik.

Novice.

„Štajerčevi“ kmetski koledar, ki izide koncom tega meseca, obsegal bo pač toliko lepega, zanimivega gradiva, da ga več nobeno podjetje ne more ponuditi. Načelo nam je bilo, da ostane koledar podučljiv in zabaven. Kadar ima delavni človek uro počitka, takrat naj vzame knjigo v roko, ki ga podučí za nadaljni boj za obstanek in ki ga obenem zabava, da pozabi za kratki čas težave življenja. Takšna knjiga bode naš koledar! Na eni strani bode obsegal seznamek sejmov na Štajerskem in Koroškem, podučljive članke o živinoreji, travništvu, vinogradništvu, čebelarstvu itd., statistike o davkih, porabi tobaka, alkoholizmu, vojski itd., nadalje članke o napakah (tadlih) pri živini, o obrtnih zadevah, o raznih drugih za ljudstvo vелеvažnih predmetih. Litanij in pridig ne bomo objavili, kajti za to je cerkev. Ali na drugi strani bomo objavili zopet lepe pesni, kratke a zanimive povesti, deloma v halozanskem, pohorjanskem in ormažkem narečju itd. Tudi lepih, zanimivih slik bode naš koledar dovolj obsegal. In vse to za malenkostno svoto 30 krajcarjev. Vsi drugi koledarji so manjši in stanejo več. To je zato, ker mi ne maramo profita delati, temveč hočemo ljudstvu le nekaj v roko dati, kar je za ljudstvo koristnega. Omenimo, da dobi en koledar zastoj, kdor jih proda deset. Dolej smo dobili iz Štajerskega, Koroškega iz druge Avstrije, Nemčije in Amerike toliko naročil, da moramo pustiti veliko več koledarja tiskati, nego smo v začetku mislili. Zato je skrajni čas, da se vsa k do naroči, kdor hoče dobiti ta koledar. Najbolje je, da se zberejo možje in da naročijo skupno, koliko koledarjev v tej ali oni vasi potrebujejo. Na ta način se prihrani poštnino. Torej — kdor si hoče pridobiti za nesaljivo ta koledar, ta naj se pravočasno naroči!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Falotstvo! „Fihpos“, glasilo tistega Korošca, ki je „poštenjak“ od tonzure do pet, ki pa je bil že opetovano zaradi častikraje obsojen; pri- naša člančič o občinskih volitvah v Ptuj. V tem člančiču napada list lažnikov župana Orniga na tako nearamen način, da bi zaslužil urednik

tisto, kar je dobil Benkovič od dr. Serneca. Koroščevi „revolverblatt“ piše: „Ornig bo še nadalje delal dolgove in preganjal Slovence, od katerih se živijo in bogate ptujski vsenemci“. Vprašamo le to le: Od koga živijo farški huj- skači? Edino od krvavega denarja, ki ga izci- ganijo vlogemu ljudstvu. Sicer pa naj le čekari ta Korošec, o katerem je sam škof dejal, da je „nič in nič in nič“. Pasji bič je edini odgovor za farške hujškače!

Napredna zmaga. 3. t. m. je bila občinska volitev v Rodvini (Rosswein) pri Mariboru. Prvaški klerikalci, na čelu jim ceglar Šunko, so napeli vse moči, da bi dobili občino v svoje kremplje. Pa vse zamanj. Razven 2 so bili vol- leni sami naprednjaki. Treba je bilo veliko dela. Čast naprednim volilcem! G. Šunko in njegovi podrepaniki pa bodo zdaj pač izpoznali, da jim je za vselej odklenalo!

V Vuhredu, kjer ni bilo doslej veliko od politike slišati, pričeli so „narodnjaki“ hujskati. Preteklo nedeljo so imeli shod, na katerem je govorilo par študentovskih fantičkov, ki nosijo še jajčno lupino na hrbtu, ki pa že psujejo nemščino, brez katere bi morali krave pasti. Ali bodo možje v Vuhredu sedli na limanice takih solarčkov?

Volitve v mariborski okrajni zastop so razpisane po sledečem vsopredu: 1. V četrtek, 24. okt. ob 10 uri v lokalu okrajnega zastopa v Mariboru voli skupina veleposetnikov 9 članov. — 2. V ponedeljek 28. okt. ob 10. uri ravnotam volijo najvišje obdačeni od industrije in trgovstva 9 članov. — 3. V sredo 30. okt. v mestni hiši v Mariboru in v občinski pisarni v sv. Lovrencu za skupino mestov in trgov 9 članov (8 za Maribor, 1 za sv. Lovrenc). — 4. Za skupino kmetskih občin v četrtek 31. okt. ob 10. uri v lokalu okr. zastopa v Mariboru 9 članov. — Klerikalci kar divjajo v svoji besni agitaciji. Ali napredni volilci bodo storili svojo dolžnost.

Dr. Sernec — bojkotiran. „Fihpos“ piše, da se je mnogo klerikalcev obrnilo od dr. Ser- neca in ne bode več iskalo pri njemu zdravniške pomoči, ker je Benko-Cvenkanič s pasjim bičem preklefotal. Hm, hm! No, dr. Sernec je s tem činom dokazal, da je pasji bič najboljša „ar- cnija“ za klerikalce, Marsikateri klerikalni vodja bi te „arcnije“ še zelo potreboval.

Hranilnica mestne občine Brežje je imela meseca septembra t. l. hranilnih vlog K 18.453.83, dvignilo pa se je K 53.213.54; stanje hranilnih vlog ob koncu septembra je bilo K 1.195.226.17, stanje hipotekarnih posojil K 948.382.39, stanje esk. menic K 96.434.30. Pač lepi napehi!

Kmetijski shod v Zg. sv. Kungoti se vrši 13. t. m. ob 3. uri v Marjerjevi gostilni. Predaval bode g. dr. Hotter o novi vinski postavi in o kletarstvu.

Letošnja jaboljka. Sadja imamo letos sicer malo, ali kar ga je, to je izborno. Malokedaj so bila jaboljka tako okusna kakor letos. Jaboljka „Gold-Reinette“ je n. p. letos tako imenitno dozorela, kakor že 20 let ne. Ravno tako štajerski „možancker“ in vse druge vrste. Štajersko sadje se lepo razvija.

Grad Wurmberg pri Ptuj je kupil posest- nik ptujkega grada grof Herberstein. Kupljeni grad shranjuje mnogo starine in je bil leta 1276 sezidan. Sicer je bil i preje vurmberški grad, ali Premysl Otakar ga je dal razrušiti. Grof Herberstein je dal za grad 540.000 kron.

Pomilostil je cesar brata Johan in Alojz Poredož, ki sta bila zaradi umora v Mariboru na smrt obsojena. Alojz je pomilostžen na do- smrtno, Johan pa ne 18 letno težko ječo.

Zaradi požiga so zaprli čevljarja Žnidariča v Pobrežju pri Mariboru. Dolžijo ga, da je zaž- gal pri posestniku Večerniku. Čevljar je imel namreč svoje pšistvo visoko zavarovano. Bomo videli, kaj se mu dokaže.

Iz zapora ušla sta jetnika Jurij Faktor in Miha Pernat v Slov. Bistrici.

Ustrelil se je v Mariboru 44 letni c. k. strojevodja bojne mornarice Joh. Erhart. Nesre- čež je bil na živih bolan.

Slepar. Na živinskem sejmu v Mariboru je prodala viničarica Josefa Repič iz Jarenine ne- kemu neznanemu svojo telico. Namesto 100 kronski bankovec ji je dal neznanec ogrski re- klamni listek. Viničarica je to šele izprevidila,